

نجم الکتر

۱۳۲۹

رسیکانو احمد

شماره چهارم عنوانی اول است

فهرست مندرجات

- ۱. نطق بالک حضرت عبدالقادر حضرت اخون آزاد مرید، پیر
- ۲. خطابه سر آرزوکننده حضرت احمد بن موسی حضرت بیوادله
- ۳. اخراجات از برهایت فقیر آقامیرزا احمد شهاب
- ۴. ازوینه
- ۵. از توتکا
- ۶. از رشت
- ۷. از شکافو جانب حکم دشیر پیر ابراهیم افتخاری علی

Address: *Najme Bakhtar*, P. O. Box 283, Chicago, Ill., U.S.A.

اینجیل بر حسب تاریخ بهائی چه نوزده روز پاپ و توزیع میگردید و در نهایت آن احمدی در میان ائملاک بیگانگی بشر فوج دست ادیان و انتشار علوم و فتوح این قرن و تربیت اطفال و پیش فتن امر حضرت بهاءالله در اطراف جهان و توضیح حکایات این زمان عموی خواهد نوشت و مقابلات مفید که موافق بدل احمد است قبول و نشر خواهد کرد

خطابه مبارک

خطابه بارگ حضرت عبدالبهاء که در حضور انجمن اسلام
ایران آمیلک در فرده هال و نیوجوئه ۲۵ می ۱۹۱۳
 ساعت سه بعد از ظهر در شهر بیت

که بعد از آن تقالید داشتند و آن تقالید بین خلا
شد زیرا این تقالید حقیقت نبود او همان بود و کلی خطا
شروع شد و بر ضد تعالیم اخوات الرحم و چون مخالف
بود بین نزاع و جدال گشت در حال تیکه ادبیان با یاری یکدیگر
نهایت الفت داشته باشد نهایت اختلاف نیز پیدا کردند اند
عرض آنکه دلخواهی از هدایت یکدیگراند بقول بزرگترین علماء عرض
آنکه تعاون و تعاون مکرر است بمحابیه با یکدیگر پس از این
این سکتمانها از برایش با آن راحتی افته همیشه
بین ادبیان نزاع و جدال بوده و جنگ و فتال بعده اگر
نظر جوییت اینها کنند شب روی زکریه عالم زیرا امر الله
را کما سر صحبت است ابای مخالف شکرده اند زیرا
شیعیت الله مانع علاج است و گردد محل خرد صرمشود
بیش قدر است و گونیا اتفاقاً که این علاج هادست طب
غیر ماذق بود عربی که بیش فاکرده بیهض شد
عرض آنکه بیشتر باشد بیشتر عرض آنکه بیشتر
شود بیشتر نباشد زیرا این علاجها در دست طبیب غیر
ماذق افتاد و طبیب غیر ماذق جوانه بخشد باز علاجش
نمی خورد و در نظر داشت شود حضرت پیرا الله
شصت سال پیش در این ظاهر شد و در آن مملکت
در میان ادبیان و مذاهیه اجانس نهایت نفع و وعد و
حاصل بود بدینجهمه که رفای یکدیگر را تسب و لعن
میکردند و چون یکدیگر را میخوردند حضرت پیرا الله

یک روح جات یافته ایم نهایت این است بکی مردم است
با پر بنایت مرن باقی معالجه نمود بکی جا هن است با پر تعلیم
محبت و الفت شود و بجهات باشتر آگر دین سبب عداوت
کرد یکی طفل است باید منزه نمود تا شمس آخرت آسمانی
بین بشیرست چون از دین عداوت بین دشرا حاصل شود البته این
مقدار باشد بحقیقت است هم چنین حضرت بهاءالله اعلان
نمود که باید دین طابت علم باشد زیرا علم حقیقت است و دین
حقیقت است و محکمنیست که در حقیقت اختلاف پیراشود
و اگر مسئله از مسائل دینیه خالق عقل و علی‌اشد آن هم حضرت
است ابدی اساس ندارد زیرا فرض علی‌اشد خالق عقل
زادی است و این مثل آقا باب رئیس شیخ است عالم پیش در ظل
خدالوند اکبر است جمع بندگان خدا هستند جمع دس ایل بجز
الهی لحت نموده اند خدا اکثر خلق کرده جمع رازق پروردید ترقی
جمع را تربیت نموده اند خدا اکثر خلق کرده جمع رازق پروردید
است ماچرا نامه بار بایش خدا ایل خلیع بندگانش از دنیا شد
ماچرا بغض و دشمنی نمایم خدا با اکثر خلق ایل ماچرا بجنگ و
جدال شغف شویم خدا مارا برای محبت و احترام خلق کرد
نه برای دشمنی خدا مارا برای صلح و سلام خلق نموده و نه
جنگ و جدال این چنین صفاتی مجاز نیست چرا بتفاهم ایلها
تبديل نمایم چنین نورانیست چرا بظلت متعاقبت کنیم
چنین محبت الهی چرا باعذاب مقابله کنیم شش هزار
سال است که با هم نازعه و نخاچمه سینه هم حال در این
قرن نوراف باید محبت و دوستی بهم ریگ غاییم امروز عداوت
و بغض اعظمی در بین دیانت است آیا ان این ها چه
ثمری حاصل شد چه فائد از برایش برآمد گردید آیا
این کفايت نیست این همراه نوراف ایلستان عصر که
که از این ارعام باید آزاد گردیم این عصری است که باید
خصوصت ریغضا و محبوشود این عصری است که باید ایل
یک دین گردند مذاہب تخریشوند و با محبت و خوشی
با احمد بگل الافت جویند زیرا جمع بند علی خداوندیم از ایل

انبیای الرحمه کنیم

پیش از آن افراد قدرتمند حضرت حضرت بزرگ آلا

خطبه جنبشی ستر آشون کشیت علیه به آفاقه کتابیم ۷۷
نومبر ۱۹۱۲ در حضرت مجتمع کشی از بخارا اینجا اکنون افراز فرمودند
ولن عبد الغادم احتمالیه بوجناه و دخنیه از برای ایل امی

یاران شرق بفارسی ترجمه نمود ***

شکر و پاس فراوان خدای ایل سزا است که هر یک ایل از

اعلان و حملت عالم ایشان کرد و اعلان نمود که دین باید سباب
محبت و الفت شود و بجهات باشتر آگر دین سبب عداوت
باشد عدمش بهتر از وجود آن است زیرا مقصود محبت
بین بشیرست چون از دین عداوت بین دشرا حاصل شود البته این
مقدار باشد بحقیقت است هم چنین حضرت بهاءالله اعلان
نمود که باید دین طابت علم باشد زیرا علم حقیقت است و دین
حقیقت است و محکمنیست که در حقیقت اختلاف پیراشود
و اگر مسئله از مسائل دینیه خالق عقل و علی‌اشد آن هم حضرت
است ابدی اساس ندارد زیرا فرض علی‌اشد خالق عقل
زادی است و این مثل آقا باب رئیس شیخ است عالم پیش در ظل
خدالوند اکبر است جمع بندگان خدا هستند جمع دس ایل بجز
الهی لحت نموده اند خدا اکثر خلق کرده جمع رازق پروردید ترقی
جمع را تربیت نموده اند خدا اکثر خلق کرده جمع رازق پروردید
است ماچرا نامه بار بایش خدا ایل خلیع بندگانش از دنیا شد
ماچرا بغض و دشمنی نمایم خدا با اکثر خلق ایل ماچرا بجنگ و
جدال شغف شویم خدا مارا برای محبت و احترام خلق کرد
نه برای دشمنی خدا مارا برای صلح و سلام خلق نموده و نه
جنگ و جدال این چنین صفاتی مجاز نیست چرا بتفاهم ایلها
تبديل نمایم چنین نورانیست چرا بظلت متعاقبت کنیم
چنین محبت الهی چرا باعذاب مقابله کنیم شش هزار
سال است که با هم نازعه و نخاچمه سینه هم حال در این
قرن نوراف باید محبت و دوستی بهم ریگ غاییم امروز عداوت
و بغض اعظمی در بین دیانت است آیا ان این ها چه

ثمری حاصل شد چه فائد از برایش برآمد گردید آیا
این کفايت نیست این همراه نوراف ایلستان عصر که
که از این ارعام باید آزاد گردیم این عصری است که باید
خصوصت ریغضا و محبوشود این عصری است که باید ایل
یک دین گردند مذاہب تخریشوند و با محبت و خوشی
با احمد بگل الافت جویند زیرا جمع بند علی خداوندیم از ایل
محبت عظمی بوجود آمد ایم از ایل شمس نوراف شده ایم از

آن را به تشریف دانش و پیش بخدمات عدالت فرستادند
که هر چند که هر فرد از افراد بین دشتر شخصاً بفتیش هر یک
از سائل‌الرهیه قیام نماید و پس از تحقیق آنچه حقیقت است
بدون تعصب ببروی نماید و مانند کوران و بیان اخلاق اعم
گرایانه را بقلیده بگیرد تا فهماید * بثابت امر
اقدس جمال مبارک و بنده عالمگیر حضرت عبدالبهاء روحی
لتراب قدم احیائة اللداء از برای بگانگی و اتخاذ ام مختلفه و
رفاهیت علمانسانیت * این نزای الہی از شرق رسید
والحمد لله در جمیع عالاک متدن غرب شنید شد و نعمت
حضرت مسیح میفرماید که نفحات روح القدس آخرين
با که از هر چند روزه بگوش هر شیخ شنیده نموده از رو مجلس
و حافظ متعدد شیخی نموده که در آن خادو شیخ اکمال دل و
وجان بترین آیات سماویگر تعالیم را خلاصه غولند و از برای
بعدت علام انساد عاغایند بهاییان از اجز وحدت و بگانگی
علام انسام مصدقه نیست دعا و پناه ابریع جنگ و جرایت
واسید و ایضاً اینکه اشراق شمس عطا که در این قرن نورانی
آدم را عالم را روشن و نور فرموده جمع کاذان شرق و غرب
جنگ و شمال علرا نورانی و رحمه از رواید رمزودی صلح عمومیین
تام مدل و مذاهب عالمکه خصایح حضرت بزرگ آستانه ایشان است
است و مرتقب آن حضرت عبدالبهاء که بعضی از
و ستدام گردد ای برادر من آیا تو هنوز باین نور شوی
شما هاین شهر لندن نیاره نمودید و شاید هم بگوش
شد پا هنوز سحاب از هامر ظلانی مانع شد از خدا طلب
که هر یک از شماها مانند آئینه پاک از آفاق رحمت اخذ
نور و حرارت نماید و دیگران زاهم شوند و بخدمت هر ما شیر امر
اقدس حضرت بهای الله اینست که این بزرگان با قول
درست راعمال حسن به بصرایت و بهتری و ترقی
خلق عالم گردیم اعمال نیکو نتیجه کلی بخشد آگرچه هر انسان
را قابل درست و پسندید واجب است ولایم هر چه بیشتر
قبله از تعصیت ادینی و دینیکیار و ظاهر کنیم زیادتر نور تحقیق
و افق اقدام است در آن دست گردد و مارا هم نزد خدا
و انسان قایمان گرداند

پرسندان شیخ پیر را پلک با آن ناشن از دیدن جهان
و آنچه در اوست با بهن غاید دیگر پرده آن که بر جشم دل
فرود آید چه خراهد غمود

ای دولستان امر و ز باب آسمان بمعناخ اسم الهی گشته و
بمحروم داد امام و جمیع ظاهرو مراج و تفتاب علیت شرق و لامع
خود را خوب ننماید و عمر گزار نمایه را بقول این و آن تمام
مکنید که رحمة محکم نماید و در تربیت اهل عالم توجه کنید
دین الهی را سبب اختلاف و ضعفیته و بغضاندیشی ای
عظیم پیر ما بدم "آنچه از شما، شیخ درین ظهر من امنع
افسوس فانزل متصور داشت عالم و محبت و وداد اهل آن بجهة
باید اهل بها، کما ز حیر معانی نی شیخ اند بکمال سمع و
سچان با اهل المعاشرت نمایند رایثان را تذکرداری
آنچه که فرع آن بکل ارجاع است این است و صفت ظلمی
اریبا راصیعای خود را عالم بمحبت خلق شد کل بوداد
و اتحاد ما موردنی باین کلمه مبارکه که از افق فرماندهی
اشراف نمود ناظر پاشید و ذکر غایبی داشت فی قدم ذاتی
و انسانیت که نیتی عزیزت عجیب فی خلفت و القیت علیل ایها
واظہر لاله تعالیٰ ایضاً میرا بدم "عروس معانی بدیعیه
که رای پرده های بیان سور و پنهان بود بعنایت الهی و
الطف بیان چون شاعر نیز جال دوست ظاهر هر یک شد
شهادت میدهم ای دولستان که نفت تمام و محبت کامل و برهان
ظاهر بود بیان آیت آمر دیگر تا هشت شما از مرتبه قطاع چیز ظاهر
نماید که لذت تمثیل النعمۃ علیکم و علی من فی التموات والاضمحلات
والحمد لله رب العالمین

ائچیار جهات

از بودا پست . تعلیم آقای بنی احمد همراه .
تاریخ ۱۵ اوریل ۱۹۰۲ . حال هفت هزار است که شمس
مرجت آیش دادم حال نزدیک ب شهرین جمهد نهاد
نامه نظری ماند بنیارامل و شهور نسوزد" ایضاً "اصل کل نخیر
هر اعتماد علی الله و الائتماد لامن و الفضاً بفرضاته" ایضاً "ای

عالیم بود یقیناً اهل بیرون و آمیخت بحقوق ادبی بودند
بله این انتقال است در نظر علیکم از ازدواج بیانی
نماید

حضرت باب راه تبریز شهید کردند و حضرت
بهاء الدین و عبدالبهاء را از طهران خارج بلند خودند اول
در بغداد بعد از اسلام آباد و بعد از احمد شهرو بالآخر
در نزدیان عکا که جای قطاع الطريق و قاچان عثمانی بود
فرستادند این محل بدان بدبود و هوای زین جای بود کوئی
که اگر پر نفع داشهای عکا طیران نمود خواست بسیر دهش
آن قدر بربوده کن پس از چندی تغیر یافت و همین
گردید خلاصه اغلب مقصیین بر اطفا ایز نور عظیم
برخواستند اما منتشر و مشهور تر گشت و هزاران نفس
بنفات روح القدس خلق و تربیت شدند که هر یکی بفعال
درست و احوال صدق سبب تربیت دیگران گردیدند
و نیتی ای اینچه علم و اصل گشته چه که مقصداً تحریم
علوم فهیم اخلاق و اعمال و احوال شخصیت و فائد
مند بودند از برای هم فرع خود معاشرالمؤمنین حضرت
بهاء الدین و نصائح حضرت عبدالبهاء آن وقت جلو گر
شود که شخص بدقیقت کاملاً هم طلب از آن مطلب
غور غایر و پا منقضیات امر و نه رطبیو کند بل اشد و انصاف
و هدیه این تعالیم رسانی دوای در دین زمان است
و باعث ترقی و برتری هر یکی که بر توجیه و تصدیق و انتشار
آن تمام دل و جان قیام فرمایند

جوهر تعالیم این امر عظیم محبت و عزوان الرهیت و خیر حضر

و صلح عمومی و رحمت علامان افاست چنانچه میرا بدم:-
"او اهل ضوان من نهال محبت و دوستی شمارا در
روضه قدسی ضوان بید ملاطفت غریب نمودم بینیتا
مرجت آیش دادم حال نزدیک ب شهرین جمهد نهاد
نامه نظری ماند بنیارامل و شهور نسوزد" ایضاً "اصل کل نخیر
هر اعتماد علی الله و الائتماد لامن و الفضاً بفرضاته" ایضاً "ای

الحمد لله يد حفته که در شهر است کارت مانع عالمی بر پا شد و اسلام الله مستقر گردید و نفحات فرجی شام دور و زندگی رسید آن ساعت ده صبح است و بعد مهد انجطا به بال کرد ماین سائل اظهار سرور فرج پنجاه نفر از احباب در هوتل آمد که خدا حافظ بکشد .

نمودند و دست بدست نمودن سریر مجلس کشیش همه و غلغله است * جنگی باخترا - بنام بارون عبدالبهاء

ایران

مکتبه بمنزه کل خبر باخترا درست آقامیرزا مسیح بنده تاریخ غریب جادی اول است - و کالتا از جانب جمع شترکین خبر باخترا تبریک و تهنیت سال چهارم خبر باخترا انتصیر قلب ظهار نموده دوام در بارع باستوت کارت و بادن بادن محل سلاط شهود مان رفتہ تجutt پا پیر غریب پس از چند روز خدا خواهانیم و هر چند که تاکنون اعداد شترکین تا ۷۳ نفر بیش و بیش از سال چهارم، امید و ارم اعداد شترکین بیشتر گردید لذا این اداره محترم خواهشمند است که از من اول امسال تقدیر شصت من برای شست فرستاد شود .

هر چند بروی این امر کریم ام و نظری نداشت و ششی این تئز و نیها بحضور مبارک شرف شد اثیم و عده گرفته اند که در معلم آنها خطبه ادا و گردد و هم چنین شب دوشنبه شود *

جهان در کورد لشیز

برادر عزیز و فیض محترم آمای شیرازی پسر احمد افندی علی در پورت سعید فارغ الخصیل شدند و در ۱۹ این ماه در پلوی طب و جراحی خود گرفت و شاید در فصل پائیز بشرق مراجعت نمود .

خبر باخترا از صیم فرآدم به جناد کوئی شیر تبریک ذهنیت

مجلس چند شب قبل معتقد شد حمد لله بالا مار بجهت اعضا این این اسپرانتو و اینجع صحیح و اینجع حقوق نسوان و اینجع شرقیون رفسکیش حاضر بودند بمنهایت اخطابه بال کرد ماین سائل اظهار سرور فرج نهادند و دست بدست نمودن سریر مجلس کشیش خود را در نهایت کاتولیکی بود و حضرت مولانا الریح را در نهایت احترام استقبال و معرفت نمود بعبارت که فصح تراز آن امکان نیست و هم چنین بجالس دیگر براسطه اینجع تو زبان و شعر و فیله است عذر گردید که در نهایت آنرا عظمت و قدرت مکنند شاق واضح و غایبان بود . حال نزد ابعاد از ظهر عازم و نیه پای خود مملکت اطریش هستم چند مردم از اصحاب خاتم موده بعده در بارع باستوت کارت و بادن بادن محل سلاط شهود مان رفتہ تجutt پا پیر غریب پس از چند روز خدا خواهشند شد *

از وینه تاریخ ۶ آوریل ۱۹۱۳

الحمد لله که دیشی مکنند شاق از احوال عالم الفداء در نهایت محظوظ است و بدهی این این اداره که در معلم آنها خطبه ادا و گردد و هم چنین شب دوشنبه حضرت مولانا الریح چند مردم از این شهرو توقف خواهد فوج تالخان جنت ابی مجتبی خوشی دهیان ناس انشای باد نیز دهیان شهر مانند بود اپت از این مکونت ابی تایم بود فی الحقيقة ده شهر چنانکه جامع بھائی نیست اینجعی نمود امر الله واضح تو عظیم نزات زیانچه تمهیه و تداریک شد و آنچه تعریف و توصیف گردد بواسطه خارجه ها است پس از چند روز از این شهر توقف عازم استورتگان خواهد شد *

از استورتگان تاریخ ۱۰ می ۱۹۱۳